

2. Kas dispositiivsuse, menetlusõiguste käsutamise, materiaalse seadusjõu ja lahendi apellandi jaoks halvemaks muutmise keelu põhimõtted mõjutavad, piiravad või takistavad nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes tähenduses lepingutingimuse ebaõiglaseks tunnistamise õigusliku tagajärje kohaldamist, mis kohustab tagasitaitmisele?
3. Kas asjaolu, et esimese astme kohtu otsusega on ebaõiglaseks tunnistamise õiguslikke tagajärje piiratud, aga nimetatud kohtuotsuse peale ei ole edasi kaevanud mitte tarbija, vaid ainult lepingutingimuse eelnevalt kehtestanud müüja või teenuse osutaja, selleks et eitada, et lepingutingimus on ebaõiglane või vaidlustada ebaõiglaseks tunnistamise korral mistahes õiguslikke tagajärje, piirab teise astme kohtu ülesandeid?
4. Kas teise astme kohtu ülesanded hõlmavad võimalust kohaldada kõiki nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiviga 93/13/EMÜ ja seda rakendava kohtupraktikaga ette nähtud õiguslikke tagajärje, kaasa arvatud juhul, kui tarbija hakis esitatud esimese väitega ei nõuta kõikide kõnealuse lepingutingimuse ebaõiglaseks tunnistamisest tulenevate õiguslike tagajärgede kohaldamist?

<sup>(1)</sup> EÜT L 95, 21.4.1993; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud The Labour Court, Ireland (Iirimaa) 27. veebruaril 2018 – Tomás Horgan, Claire Keegan versus Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland and the Attorney General**

(Kohtuasi C-154/18)

(2018/C 166/29)

*Kohtumenetluse keel: inglise*

**Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

The Labour Court, Ireland

**Põhikohtuasja pooled**

*Kaebajad:* Tomás Horgan, Claire Keegan

*Vastustajad:* Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland and the Attorney General

**Eelotsuse küsimused**

1. Kas see, kui liikmesriik tööandjana kehtestab uutele riigikooliõpetaja ametis tööle asujatele madalama palgaastmiku, jättes varem tööle asunud õpetajate palgad muutmata, kujutab endast direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, <sup>(1)</sup> artikli 2 [lõike 2] punkti b tähenduses kaudset diskrimineerimist vanuse alusel, kui:
  - a) muudetud palgaastmikku ja senist palgaastmikku kohaldatakse kõikide vastavatesse kategooriatesse kuuluvate õpetajate suhtes olenemata nende vanusest;
  - b) töölevõtmise hetkel, mil vastav palgaastmik nende suhtes kehtestus, ei olnud kõrgemapalgaliste rühma liikmete vanuseprofiilis ja madalamapalgaliste rühma liikmete vanuseprofiilis erinevusi;
  - c) muudetud palgaastmiku sisseadmise tagajärjel on tekkinud kaalukas erinevus kahe võrdväärset tööd tegevate õpetajate rühma palkade vahel;
  - d) madalamale palgaastmikule asetatute keskmine vanus on väiksem kui neil, kelle suhtes kehtib algne palgaastmik;

- e) madalama palgaastmiku sisseseadmise ajal nähtus riigi statistikast, et 70 % ametisse määratud õpetajatest olid 25aastased või nooremad, ja on tunnustatud, et see oli tüüpiline mis tahes aastal riigikooliõpetajana tööle asujate vanuseprofiil; ning
- f) aastal 2011 ja hiljem tööle asunud riigikooliõpetajad on selgelt ebasoodsamas rahalises olukorras võrreldes oma kolleegidega, kes määrati ametisse enne 2011. aastat?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, saab madalama palgaastmiku sisseseadmist objektiivselt põhjendada nõudega saavutada avaliku teenistuse kuludes keskmise või pika tähtajaga struktuurne vähenemine, võttes arvesse riigi ees seisvaid eelarvega seotud piiranguid ja/või olemasolevate tsiviil- ja avaliku sektori teenistujatega heade töösuhete säilitamise tähtsust?
3. Kas vastus teisele küsimusele oleks teistsugune, kui riik võinuks saavutada samaväärse kokkuhoiu sel teel, et ta oleks ainult uute töölevõetavate õpetajate palkade vähendamise asemel vähendanud kõikide õpetajate palku oluliselt väiksema summa võrra?
4. Kas vastus teisele või kolmandale küsimusele oleks teistsugune, kui otsus mitte alandada juba tööle asunud õpetajate suhtes kehtivat palgaastmikku tehti vastavalt valitsuse kui tööandja ja avaliku sektori teenistujaid esindavate ametiühingute vahel sõlmitud kollektiivlepingule, milles valitsus kohustus mitte enam vähendada palkasid olemasolevatel avaliku sektori teenistujatel, kelle palkasid oli juba kärbitud, [arvestades] tagajärgi, mis tekiksid tööturupoolte vahelistes suhetes selle lepingu täitmata jätmisest, ning pidades silmas, et uus, 2011. aastal kehtestatud palgaastmik ei olnud selle kollektiivlepingu osa?

(<sup>1</sup>) EÜT 2000, L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Belgia)  
27. veebruaril 2018 – André Moens versus Ryanair Ltd**

**(Kohtuasi C-159/18)**

(2018/C 166/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

**Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Justice de paix du troisième canton de Charleroi

**Põhikohtuasja pooled**

Hageja: André Moens

Kostja: Ryanair Ltd

**Eelotsuse küsimused**

Eelotsusetaotlus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnustatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (<sup>1</sup>), artikli 5 lõike 3 tõlgendamise küsimuses, mis on sõnastatud järgmiselt:

— kas käesolevas kohtuvaidluses käsitletav asjaolu ehk kütuse voolamine lennurajale, mille tõttu see rada suleti, kuulub mõiste „sündmus“ alla 22. detsembri 2008. aasta kohtuotsuse Wallentin-Hermann (C-549/07, EU:C:2008:771) punkti 22 tähenduses, või mõiste „erakorraline asjaolu“ alla nimetatud määruse põhjenduse 14 tähenduses, nii nagu seda mõistet on tõlgendatud 31. jaanuari 2013. aasta kohtuotsuses McDonagh (C-12/11, EU:C:2013:43), või on need kaks mõistet omavahel kattuvad;